

712 Klaním se ti vroucně

transpozice 1

1. Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš, jenž tu ve svátosti

sebe ukryváš. Tobě srdcem svým se zcela oddám,

před tebou svou slabost, Bože, vyznám.

2. Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám,
a jen sluchem svým tě jistě poznávám.
Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán,
v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám,
že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám.
Rač mé chabé víře větší sílu dát,
více v tebe doufat, víc tě milovat.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj,
krví svou nás hříšné z hříchů očišťuj,
vždyť jediná krůpěj její stačila,
aby všeho světa viny obmyla.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své,
zde je také skryto člověčenství tvé.
V obojí však věřím celým srdcem svým,
o milost tě prosím s lotrem kajícím.

5. Plode smrti Páně, chlebe života,
v němž se lidem dává Boží dobrota,
dej mé duši stále jenom z tebe žít,
v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt,
srdci toužícímu touhu vyplnit,
abych, jak zde hledím s vírou na oltář,
v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář.
Amen.

2. Zra-kem, hma-tem, chu - tí, te - be ne - vní - mám, a jen sluchem

svým tě jis - tě po - zná - vám. Vě - řím vše, co hlá - sal svě - tu Kristus

Pán, v něm je základ prav - dy lidstvu všemu dán.

3. Na kří - ži jsi ta - jil je - nom božství své, zde je ta - ké skry - to

člo - vě - čen - ství tvé. V o - bo - jí však vě - řím ce - lým srd - cem svým,

o mi - lost tě pro - sím s lotrem ka - jí - cím.

4. Rá-ny tvé jak To - máš vi-dět ne-žá-dám, že jsi Pán a Bůh můj

vroucně vy-zná-vám. Rač mé cha-bé ví - ře vět-ší sí - lu dát,

ví - ce v te-be dou - fat, víc tě mi - lo - vat.

5. Plo - de smr - ti Pá - ně, chle-be ži - vo - ta, v němž se li - dem

dá - vá Bo-ží dob-ro - ta, dej mé du-ši stá - le je-nom z te-be

žit, v to-bě Bo-ží lás - ku roz-jí-mat a ctít.

6. Dob - rý Pe - li - ká - ne, Je - zu, Pa - ne můj, kr - ví svou nás

hříš - né z hříchů o - čiš - ťuj, vždyť je - di - ná krů - pěj je - jí sta - či -

la, a - by vše - ho svě - ta vi - ny ob - my - la.

7. Rač, ó Je - zu Kris - te, jenž jsi nám zde skryt, srd - ci tou - ží -

cí - mu tou - hu vy - pl - nit, a - bych, jak zde hle - dí - m s vírou na ol -

tář, v ne - be - sí - ch tě jed - nou spa - třil tvá - ři v tvář. A - men.